UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Scientia Salvtis, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam Spiritualis Vitæ Materiam complectens

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

10. Dies 5 infra Octavam Epiphaniæ. De septem excitatorijs ad perfectionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-59837

Visual Library

illam ad videndam infinitam BonitatemD
cum perfectionibus ſuis infinitè amabilem
licet nullam tranſgreſſoribus pœnam fuiſſ
comminatus, licet nullum inde ad nos pr
mium reſultaret: atque hinc oritur ille pur
amor Dei, quo Deus amatur, quia eſt, quid
Qui amor interruptus animam vulnera
frequentatus febricitantem efficit, Deoq
ſic unit, lumine & affectu creſcente, ut code
quantum fas eſt, in hac vita fruatur.

Conſ. 3. Modum agnoſcendi, an puro
more Dei movear, eſſe, ſi non peccem de
beratè, quantumvis leviter, ſi nihil aga
paſſione animi inordinatâ, ſi (& hoc eſt ce
tiſſimum puri amoris indicium) tempore ſ
latij quod haberi à Deo poteſt maximi, qui
quid tunc facio, idem abſente omni ſolati
præſente omni deſolatione facerem, æq
libenter, imò libentiùs: quia ſi propter do
num Dei, libentiùs propter ipſum Deu
oportet agere, non ſenſibiliter, ſed plenâ vo
luntate, quantùm à gratiâ ſublevor. Peta
debilitatem Spiritûs mei ſublevari ad amo
rem illum.

MEDITATIO X.

Dies 5, infra Octavam Epiphaniæ.

De ſeptem excitatorijs ad perfectionem.

ASpiciam fervorem triũ Regum aſpiranti
ad

ad perfectionis exemplar. Petam eos imitari.

Conſ. 1. Perfectionem donum eſſe Dei, non tamen noſtram excludere cooperationem, adeoque aſſequendæ perfectioni cooperandum homini eſſe, tũ deſiderijs, tũ operibus.

Conſ. 2. Excitari me ad concipiendum perfectionis deſiderium. 1. ab æſtimatione ejus. 2. ſcire, quòd temporalia non ſatient. 3. quòd ſpiritualia animo ſatisfaciant. 4. quòd Deus impensè velit, ut perfectionem quæramus. 5. quòd deſiderium perfectionis ſignum ſit inhabitantis gratiæ. 6. quòd non proficere ſit deficere. 7. quòd ad perfectionem quærendam ſtatûs obligatione conſtringatur quiſque.

Conſ. 3. An velim damnabilem civium Hieroſolymæ deſidiam imitari, qui alijs iter ad Deum oſtendebant, ipſi illud negligebant: ſimiles fabris arcæ Noë, qui alijs, ubi evaderent, præſtiterunt, ipſi diluvio perierunt: vel lapidibus, qui viam oſtendunt, nec ambulant: an potiùs velim ſequi tres Reges, qui Dominum virtutum adhuc non viderant, & jam parati erant mori pro eo. Donabo, me Domino, cujus ſum titulis infinitis, præſertim verò (ſi religioſus ſum) quia mihi votum Paupertatis injecit, renovabo illud, & offerã Deo omnia externa temporalia: Quia votum Caſtitatis dedit, renovabo illud, & offe-

offeram cum eo corpus meum: quia votum Obedientiæ conceſſit, repetam illud, & offeram cum eo animam meam, jamque me alienum, ſive Dei judicabo, rogans, ut is rei ſuæ curam gerat, egoque viciſſim eum ut Dominum meum reſpiciam. Orabo, ne me hanc donationem reſcindere patiatur Dominus.

MEDITATIO XI.

Dies 6. infra Octav. Epiphaniæ.

De triplici virtutum genere in Chriſto.

ASpiciam Dominum IESVM magno varioque virtutum ornatu fulgentem. Petam eas aſſequi.

Conſ. 1. Magnum virtutum ornatum, de quarum actionibus ait Ioannes capite ultimo, quòd *ſi ſcribantur per ſingula, nec ipſum arbitror mundum capere poſſe eos, qui ſcribendi ſunt, libros:* qui modus loquendi licet ſit figuratus, uti & ille Ioann. 12. *Ecce totus mundus poſt illum abit*, non tamen eſt exceſſivus, ſed multò inferior qualitate, & quantitate virtutum D. IESV, quia, ſi ejus operationes conſiderentur ut divinæ, quæ ſunt comprehendere, & amore infinito amare Patrem, ſpirare Spiritum S. quis Angelorum vel unicam hanc Chriſti actionem explicet libris etiam infinitis?

Conſ. 2. Operationes Chriſti Theandricas, Dei-